

PETŐCZ ANDRÁS

Zárójelvers op. 92.

((Ha visszatér, aki visszatér, kezében olajággal. Abba a parkba szeretnék visszatérni, oda, a Deule-partjára, ahol valaha éltem. Nézném a hajókat, ahogy zsilipelnek. Mellettem ott állna az
 4 Egészen Kicsi Kis Létező, és nagyon akarná, hogy vigyázzak rá. És ott volna még ő is, ő, akivel vigyázok erre az Egészen Kicsi Kis Létezőre. És volna még idő is: minden mozdulatlan lenne, nem volna bennem semmi, a mozdulatlanságtól eltérő akarát. Visszatér,
 8 aki visszatér, kezében olajággal. A visszatérés képessége. Csak ennyi megmaradjon. Hogy legyen erőm újra végigmenni az úton, és legyen erőm kimondani, hogy nem hátrálok meg soha. Soha
 11 nem hátrálok meg, mert elhagytam az idegen utat, amelyik nem az enyém, helyette saját útjaimat járom, és vezet engem az a valaki, aki mellettem áll, és vezet,
 14 miként az Örökkévaló Létező. Kezemben olajággal, szaladok ---))

Zárójelvers op. 96.

((Körbefon lassan az Idő. Behatárolt térben mozgok, a másod percek keretet adnak a... Minek is? Valamiféle közeg: lép, aki még léphet, akinek még nem lázadt fel a teste, aki még
 4 nem lépte át önnön határait. Mint a víz, úgy kiöntettem, csontjaim mind széthullottak, szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között. Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet, mondom,
 8 csak suttogom magamban, van bennem szomorúság, csakugyan --- Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava. Miként a nyugvás: a Kicsi Kis Létező még hiszi bennem az istent, a végtelen hatalmat,
 11 és ez erőt ad ezernyi apró szaladáshoz. Talán ennyi az egész: hiába tátották rám a szájokat, mint a ragadozó és ordító oroszlán,
 14 megtartott valaki, aki gyengébb nálam, mégis erősebb ---))

Zárójelvers op. 97.

((Megtartott valaki, aki gyengébb és mégis erősebb. Magam vagyok, a magam erejéből állok abban a szélzuhatagban, ami mostanság körülvesz. Velem van a Mozdulatlan Öreg,
 4 nem szólal meg, mert nincsen már ereje szólni, csak a keze remeg, és a tágra nyílt szemében látom, hogy igazán boldog. Felperzselt mezőkön koldusok járnak, ölnek, ha vízforrásra lelnek, mert ez az, ami az aranynál is többet ér napjainkban.
 8 Figyel a Mozdulatlan Öreg: láthatatlan tekintetében csendes öröm, igazi nyugalom búvik, itt van velem mindig, mindenütt. Visszatérek hozzá. És vitatkozom vele, miként korábban is,
 11 és sunyítva várom válaszát, újból van kivel megharcolnom: mert betonkemény a levegőégbe vésett üzenet, ha néma, ha valamely ismeretlen világból érkezik --- látom, ahogy
 14 a túlsó partra érve visszanéz, reménykedve és szomorúan ---))